

‘De politiek

Ze vluchtte uit Iran en bouwde een nieuw bestaan op in Middelbeers. Twee jaar geleden verloor ze haar echtgenoot. Het bewogen levensverhaal van Lily Maaref, de nummer drie op de kieslijst van het CDA in Oirschot.

Frank van den Heuvel
f.vdheuvel@ed.nl

Middelbeers

Geïnteresseerd in politiek is ze altijd geweest. Ook in haar jeugd jaren in Iran. „Het zat er thuis wel een beetje in. Mijn vader was altijd op de hoogte van wat zich afspeelde, overal ter wereld. Ik was heel graag politicologie gaan studeren, maar dat kon niet. Als christen mag je in Iran niets met politiek doen.”

Lily Maaref (42) doet haar verhaal in haar huis in Middelbeers. Ze vertelt bevlogen over haar politieke aspiraties. Als nieuw gezicht staat ze op een derde plaats van de CDA-kieslijst in Oirschot. Gezien de stabiele basis van die partij in de lokale politiek, is de kans groot dat ze eind maart een zetel in de gemeenteraad mag innemen. „Ik ben blij met deze kans. Ik wil graag iets betekenen voor mensen, problemen oplossen. Op deze manier kan ik bovendien iets terugdoen voor een gemeenschap die veel voor ons heeft gedaan.”

Maaref belandde veertien jaar geleden in de Beerzen, na een vlucht uit Iran met haar ouders, man en broer. Als christenen in een streng islamitisch land was het leven zwaar en complex. Werken, studeren, het christelijke geloof belijden; het werd hen steeds moeilijker gemaakt. „We woonden eerst in Bam, later in Mashhad, een stad in het noordoosten. Dat is een heilige stad voor de islam. We kregen daar veel problemen. We zijn gevlucht naar Teheran, en van daaruit het land uit.”

De familie verbrandde alle schepen achter zich. Eerst gingen

haar ouders en broer. Via Turkije kwamen zij later samen in Amerika terecht. Omdat Lily's man Ebi enkele vrienden had in Nederland, toog het echtpaar via Turkije hiernaartoe. Na een jaar in een opvangcentrum in Harderwijk kreeg het gezin – inmiddels met jonge dochter Angela – een woning toegewezen in Middelbeers.

Van miljoenenstad Teheran naar het boerendorpje in de Kempen, maar met veel doorzettingsvermogen aardde de familie, die werd uitgebreid met twee kinderen; Rafael en Richard. Lily en Ebi volgden lessen Nederlands, vijf dagen per week, drie uur per dag. Lily, die in Iran haar studie aan de landbouwuniversiteit had moeten afbreken, haalde een diploma apothekersassistente en studeerde 3,5 jaar ergotherapie. Haar man, in Iran werkzaam als metaaltekenaar, volgde een ict-opleiding aan Fontys. Samen waren ze actief binnen de kerkgemeenschap in de Beerzen. Het gezin vond zijn draai.

Als christen mag je in Iran niets met politiek doen

— Lily Maaref

Tot die ene vrijdag. Ebi was ambitieus bezig om een eigen bedrijf op te starten, had zich net die dag geregistreerd bij de Kamer van Koophandel, toen hij de uitslag kreeg van een onderzoek bij het ziekenhuis. Alvleesklierkanker in een vergevorderd stadium. Niets meer aan te doen. „Je leven staat op zijn kop.”

Een jaar later, in oktober 2015, overleed hij, op 40-jarige leeftijd. In alle verdriet stond Lily er plots alleen voor met haar kinderen. Met de directe familie op grote afstand. „Mijn vader en moeder zijn tijdens en na Ebi's ziekbed-

geeft me zoveel energie’

▲ Lily Maaref: „Ik heb niet getwijfeld. Ik wil dit doen.” FOTO BRAMKAHMANN/FOTOMEULENHOF

voor langere perioden overgekomen vanuit Amerika. Ook hebben we veel steun gehad van goede vrienden om ons heen en de mensen hier in de Beerzen. Die stonden altijd voor ons klaar, voor mij en de kinderen. Anders had ik het niet gered.”

Oplossingsgericht

In die zware tijd stelde ze zich op zoals ze vroeger deed in Iran en na haar vlucht in Nederland. Niet dralen; problemen aanpakken. „Ik ben nogal oplossingsgericht”, zegt ze met een glimlach. „Ik heb

ook professionele hulp gehad in de jaren na het overlijden van mijn man. Ik schaam me daar niet voor, zij hebben ervoor geleerd. Als je afwacht, worden de problemen vaak alleen maar groter.”

Ruim twee jaar later kan ze weer vooruitkijken. Ze heeft net een baan als apothekersassistente gevonden en in de lokale politiek hervond ze een oude passie. „De politieke interesse was in de beginjaren in Nederland, met alle beslommingen, een beetje op de achtergrond geraakt. Rond de landelijke verkiezingen van vorig

Dit land heeft ons zo geholpen, het wordt tijd om iets terug te doen

— Lily Maaref

jaar kwam veel politiek voorbij in de media. Het begon weer te kriebelen. Ook dacht ik: dit land heeft ons zo geholpen, het wordt tijd om iets terug te doen.”

Ze oriënteerde zich bij de VVD, maar kwam terecht bij het CDA en werd burgerraadslid. De partij stelde haar een verkiesbare plek voor op de lijst voor de verkiezingen. „Ze vroegen wel om er goed over na te denken. Alleenstaande moeder van drie kinderen, werkend en dan de politiek in? Ik heb niet getwijfeld. Ik wil dit doen. De politiek geeft me zoveel energie.”